

Sygn. akt II C 147/18

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w II Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Brenk

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2019 r. w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L.

przeciwko M. K., A. C., P. M., J. M.

z udziałem interwenienta ubocznego Gminy L.

o eksmisję

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 maja 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 178 k.p.c.

Stosownie do treści art. 182 § 1 k.p.c. Sąd umarza postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron lub na wniosek spadkobiercy, jak również z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu.

Termin określony w art. 182 § 1 k.p.c. jest terminem ustawowym i nie podlega ani skróceniu ani przedłużeniu przez sąd. Użyte w tym przepisie słowo „umarza” oznacza, że sąd musi wydać postanowienie o umorzeniu zawieszono postępowania, jeżeli została spełniona wskazana w nim przesłanka. Jeżeli zatem w prawomocnym postanowieniu o zawieszeniu postępowania została wskazana przyczyna zawieszenia, to nie ma podstaw do weryfikowania jej na etapie umarzenia zawieszono postępowania. Taki obowiązek nie wynika ani z art. 182 § 2 k.p.c., ani z innych przepisów. W konsekwencji należy przyjąć, że prawomocne postanowienie o zawieszeniu postępowania - zawierające przyczynę zawieszenia - ma prejudycjalny charakter dla umorzenia postępowania (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 lutego 2006 r., V CK 457/05, baza LEX – nr 421411). Umarzając postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron oraz z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c., sąd nie bada, czy przyczyna wskazana w postanowieniu o zawieszeniu postępowania rzeczywiście istniała (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1998 r., II CKN 713/98, OSP 1999, z. 10, poz. 176). Złożenie wniosku o podjęcie postępowania, który jest bezzasadny, umorzenia postępowania nie tamuje (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2015 r., III CZP 74/15, Biuletyn SN rok 2015, Nr 11).

Wprawdzie w piśmie z 24 kwietnia 2019 r. powód wniósł o podjęcie postępowania, jednak pismo to, na podstawie art. 132 § 1 k.p.c., z uwagi na fakt, iż w jego treści nie zostało zamieszczone oświadczenie o doręczeniu odpisu pisma

pełnomocnikowi interwenienta ubocznego Gminy L., który wstąpił do udziału w sprawie przed jego zawieszeniem, zostało prawomocnie zwrócone.

Powód w terminie roku od orzeczenia o zawieszeniu postępowania nie złożył skutecznie wniosku o jego podjęcie. Co za tym idzie w ustawowo przewidzianym terminie sprawie nie można było nadać dalszego biegu i zaszyły warunki do jego obligatoryjnego umorzenia. Nie stoi to na przeszkodzie oczywiście ponownemu wytoczeniu powództwa.

Kierując się powyższymi względami, Sąd Rejonowy orzekł jak w postanowieniu.